

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Képletek a feszültségre**

1. A Marshall erősítő bosszúja

Molnár Ildikó

Karesz a második emeleten úgy döntött, ideje feléleszteni a kilencvenes évek dicsőségét. A dobozos sörök hátán lovagoló narcisztikus ex-rocker teljes hangerőre tekerte a torzítót, mit sem törődve azzal, hogy az áramot illegálisan a fölötté lakó Sipos Bendegúz kriptobányász hálózatáról csapolta le. Amikor a Marshall erősítő megreccsent, a Vászoly utca 6. elektromos hálózata kétségbeesett sikollyal adta meg magát. Hatalmas szikrázás kíséretében elszállt a főkapcsoló, és a lépcsőházra sűrű, vaksötét éjszaka borult.

A fojtogató sötétségben azonnal elszabadult a pokol. Fekete úr a sárga bírságtömbjével a kezében botladozott a lépcsőn, miközben Bordás professzor tehetetlenül kiabálta a sötétbe, hogy Nikola Tesla forog a sírjában, és Ohm törvénye nem játék. A folyosón Bálint, Erika és Dr. Szabó András egymásnak ütközve rettegtek a vaksötétben; a felhalmozott szorongások és kártyaadósságok súlya alatt a pánik percek alatt elhatalmasodott a lakókon.

Dániel, Enci és a többiek szinte egyszerre csapták ki a lakásajtókat. A mobiltelefonok vakító fénysugarai mint vészjósló reflektorok szegeződtek Karesz ajtójára. A lincshangulat pillanatok alatt hágott a tetőfokára: az elszabadult decibelek és a hirtelen beálló áramhalál egyesítette a ház lakóit a közös ellenség ellen. A sötét lépcsőházban csak a szikrázó elosztó halk sercegése és a felbőszült szomszédok dörömbölése visszhangzott.

2. Pókháló a monitor fényében

Kata Szikra

Dániel háttal a kárpitozott ajtónak dőlve hallgatózott. A lépcsőházból még átszűrődött Erzsi néni nehézkes, papucsos csoszogása, majd a lift hiányában megeresztett mély sóhaja, ahogy Máté továbbmászott a harmadik emelet felé. Bent a lakásban csak a monitor vakító, kék fénye hasított a félhomályba, megvilágítva az asztalon heverő kiürült kávésbögréket és a felbontatlan sárga csekket.

A telefon kijelzője ismét felvillant. A számláló mutatott két elmaradt törlesztőt, a

bankszámlaegyenlege pedig vészesen közelített a nullához. A felmondással nem szabadságot nyert, hanem egy névtelen hurok szorulását a nyakán. Ki tudhatott a letörölt logfájlokról? A cég IT-biztonsági osztálya, vagy valaki innen, a házból, aki a hálózaton leskelődött? Bendi gépzúgása a tető alatt most nem csupán zajnak, hanem egy fenyegető digitális pókháló rezgésének tűnt.

Az ajtó előtt ekkor halk, óvatos léptek zaja hallatszott. Dániel visszatartotta a lélegzetét. Nem a szomszédok szokásos ritmusa volt ez; valaki megállt a küszöbe előtt, és a kémlelőnyílás felé hajolt. A zár finoman megcsikordult, mintha valaki megérintette volna a rézkilincset. A férfi bőre libabőrös lett a fojtogató félelemtől, ahogy a sötét előszobán át a bejárathoz óvakodott, de mire a zárhoz nyúlt, a léptek már elhaltak a folyosó homályában.

3. Kiszámítható reakciók

Kata Szikra

A zár kattanása még el sem halt, amikor a lépcsőház fojtogató csendjét Dr. Bordás András száraz, kioktató hangja törte meg. Az idős mérnök lassú, kimért léptekkel ereszkedett le a felsőbb szintről, szürke zakóján megigazítva a hajtókát, miközben gúnyos tekintettel nézett végig a folyosón feszengő lakókon.

– A pánik nem megoldás, uraim. A fizika törvényei itt is érvényesek: a túlfeszültség törvényszerűen kiszűrésre kerül. R egyenlő U per I, ezt minden művelt embernek tudnia kellene! – jelentette ki magabiztosan, fittyet hányva a levegőben vibráló paranoia súlyára.

Bálint gyomra görcsbe rándult. A korlátot szorítva próbált észrevétlen maradni, de a földszint felől érkező Dr. Szabó András dúlt-fúrt léptei azonnal felé terelték a figyelmet. Az orvos arca vöröslött a fojtott dühétől, táskáját idegesen szorongatta, tekintete pedig kíméletlenül fúródott a biztonsági űrbe.

Ugyanekkor a szuterén felőli ajtó is kinyílt, s Székely Ricsi lépett a fordulóba. A csomagtartó-kereskedő félbeszakított üzletelése miatt dühösen, éles hangon szólt be a felette állóknak, tovább szítva az amúgy is puszkaporos hangulatot.

A lépcső tetején megálló Marietta egy pillanatra megtorpant. Éles szemmel figyelte Szabó doktor megrezsenő ujjait és Bálint riadt tekintetét; vegyész hallgatóként

pontosan tudta, milyen veszélyes keverékek cserélhetnek gazdát a ház sötét sarkaiban, ha a kétségbeesés veszi át az irányítást.

4. Képletek a feszültségre

Kővári Klára

A zárt ajtó mögött Dániel visszatartott lélegzettel hallgatózott, míg odakint a folyosó hirtelen megdermedt csendjét Dr. Bordás András száraz, kimért léptei törték meg. Az idős mérnök-pedagógus szokásos, pedáns tartásával lépett ki a pihenőre, végigmérve a feszültségtől vibráló lépcsőházat. Számára a világ mindig egyszerű fizikai egyenletek összessége volt: ok és okozat, feszültség és ellenállás.

– R egyenlő U per I – morogta halkan maga elé, mintha a falak között feszülő láthatatlan szorongást is pusztá áramerősséggel lehetne mérni. – Ha túllépik a terhelhetőséget, a rendszer összeomlik. Ez tiszta fizika.

Bartha Zsófia a korlátnak támaszkodva szorította magához a füstölőedényt. Arcán mély feszültség tükröződött; a fehér zsálya illata sem tudta elnyomni a szinten keringő fojtogató félelmet. Nem a technika hibája volt ez, hanem az elhallgatott bűnöké. A tízes lakás felől dr. Balog Henrik lépett ki a sötétedő fordulóba. A kényszerárverező ügyvéd, aki máskor jéghideg eleganciával tartotta kézben a lakók sorsát, most láthatóan rettegve kapaszkodott a korlátba. A tegnap esti titok árnyéka elérte őt is.

Ebben a fojtogató légkörben Bordás professzor hűvös, racionális szavai jelentették a ház ritka, intelligens pillanatait. Ám az ablaküvegen átszűrődő fényben még ő is sejtette: vannak egyenletek, amelyekre a tudomány sem ad felmentést.